

ратъ по навѣтрѣ въ планини-тѣ, та по-вѣрно да ги нападнатъ. *Л. Д. 1875 р. 149.* Това различие докарва и вкарва хора-та въ неспоразумѣния. *ib. 1876 р. 6.* Воденици имъ сж' построени около потоцы, рѣ-кы и изворы, отъ коихъ отбивають воды и ги вкарвають въ водопады. *Пк. 80.* Богъ дава, ала въ кошаръ не вкарва. *Ч. 131.* Арапи мене и петима ми другари вкараха ни изъ колиби-тѣ си. *Х. II, 52.*

Вкачѣ са *м. св.* подымусь, взойду: Коня вярза въ дълга ко-нушина, Па сѣ вкачи више на дивана. *М. 101.* Я вкачи сѣ въ ода-я-та, Та подай ми тамбура-та. *ib. 501.*

Вкѣпсамъ* (*qabz itmek—prendre, saisir*) *м. св.* схвачу, овла-дѣю: Ускърбеній селенинъ на мѣсто да иди въ черква,—той, за да не го вкѣпса тамъ Епитропѣтъ, и му искапари, за да са плати еди-кой си записъ—той си отива право на механата. *Зк. 56.*

Вкиселѣмъ *м. св.* проквашу: Тия трошички—вмажнѣть въ утро-бѣ-тъ на червече-то, вкиселять му кръвь-тъ и ѣ развалять. *Л. Д. 1874 р. 188.*

Вкиснѣ са *м. св.* **Вкиснувамъ са** *м. дл. 1)* скиснусь, даю окисъ: Това сѣще можемъ каза и за овчаръ, кога му ся прѣсѣче или вкисне млѣко. *Л. Д. 1869 р. 169.* Казенинъ-тъ са отдѣлява, кога-то млѣко-то ся вкиснува. *ib. 1875 р. 94.* 2) сержусь, разстрониваюсь: Има много мжѣие по градищата, кои-то ся не захващать за работѣ, до гдѣ-то не выкатъ берберинъ да ги обрьсне, и кои-то, като позакъснѣе берберинъ-тъ, ся вкиснувать на домашны-ты си. *Л. Д. 1873 р. 79.* Горко-то добыче са сторещява вѣтрѣ още повече, отъ това става по-легко и по-скоро са вкиснова—става нездраво. *ib. 1875 р. 91.*

Вклѣщѣмъ *м. св.* вдѣмъ: Снованъ отъ единъ странѣ вклѣщена въ сърдце крѣсна. *Пк. 85. Ср. заклещѣ.*

Вковѣмъ *м. св.* вобѣю: вковани клѣчки. *Ср. подѣ сл. пишлякъ.*

Вкопамъ *м. св.* углублю, выдолблю: Послѣ това единъ цѣль мѣ-сець отиде за да повкопамъ дрьвото, да го одѣламъ и да му дамъ об-разъ на корабъ. *РС. 37.*

Вкоравѣмъ са *м. св.* **Вкоравявамъ са** *м. дл.* дѣлаюсь жест-кимъ: Пѣпчесто издуваніе на жлеги-ты по корема, отъ кое-то той отича и ся вкоравява. *Л. Д. 1871 р. 121.* Откакъ ся вкоравять вости-ти, не можть да ся исправять. *ib. 125.* Изблыкнѣла-та каша по мал-ко застынѣла и си вкоравила и така станѣли высоки могылы и пла-нины. *ib. 1872 р. 129.* Gaerike налѣлъ въ една праздна стѣклена топ-ка тяфъ и като са вкоравиль счуниль тонка-та и наболѣ тяфена-та на една желѣзна прѣчка (рженъ). *ib. 1876 р. 76.*